

پیامدهای طوفان الاقصی بر محبوبیت واشنگتن در آسیای جنوب‌شرقی

آمریکا جنوب‌شرق آسیا را از دست می‌دهد؟

سجاد عزلازده مترجم

لین کوکاک، مسئول کرسی لی کوان یو مطالعات آسیای جنوب شرقی در موسسه بروکینگز، در مقاله «آمریکا درحال از دست دادن آسیای جنوب شرقی است، چرایی چرخش متحدان منطقه‌ای ایالات متحده به سمت چین» که در وب‌سایت فارن افرز منتشر شده، به بررسی افول محبوبیت ایالات متحده در منطقه آسیای جنوب شرقی و خیزش همزمان محبوبیت چین در این منطقه پرداخته است. نکته بسیار قابل توجه این است که مولف این اتفاق را حد تا حد زیادی محصول حمایت بی‌چون‌وچرای آمریکا از رژیم صهیونیستی در قتل عام مردم غزه می‌داند. ■ ■ ■

ایالات متحده اخیربرابر طبل همگرایی با کشورهای آسیایی می‌کوبد. عنوان سخنرانی لوید استسین، وزیر دفاع ایالات متحده در مجمع سالانه «گفت‌وگوی شانگری-۹» سنگاپور در ماه ژوئن، «همگرایی جدید در منطقه هند-اقیانوسیه» بود. یک‌ماه بعد، آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه ایالات متحده، در موسسه بروکینگز، با اشاره به بهبود روابط با ژاپن و کره جنوبی و تقویت پیوندهای امنیتی بین ناتو و منطقه هند-آرام، اظهار داشت که ایالات متحده از «همگرایی بسیار بیشتری» با شرکای کلیدی آسیایی خود برخوردار است. او در مجمع امنیتی آسپن در ژوئیه هم بر این نکته صحنه گذاشت که «من هرگز به یاد نمی‌آورم که شاهد همگرایی بیشتری [از وضعیت فعلی] بین ایالات متحده و شرکای اروپایی ما و شرکای ما در آسیا نظرویکرد به روسیه و همچنین‌ویک‌رد به چین بوده باشیم.» اما حقیقت این است که ایالات متحده درحال از دست دادن جایگاه خود در بخش‌های مهمی از آسیاست. هرساله، موسسه یوسف اسحاق-یک موسسه تحقیقاتی که بیشتر هزینه آن از سوی دولت سنگاپور تأمین مالی شده،اما‌کار خود را به صورت مستقل انجام می‌دهد- نظرسنجی را بین هزار تا دوهزار پاسخ‌دهنده در دانشگاه‌ها، اتاق‌های فکر، بخش خصوصی، جامعه مدنی، سازمان‌های غیرانتفاعی، رسانه‌ها، دولت‌ها و سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی ۱۰ کشور عضو اتحادیه کشورهای آسیای جنوب شرقی برگزار می‌کند. این نظرسنجی نزدیک‌ترین چیز به مطالعه طولی «نظرات نخبگان» درباره مسائل منطقه‌ای و بین‌المللی در این منطقه است که علی‌رغم مخالفت بعضی با جزئیات آن، تصویر مطلوبی از خط‌سیر ادراکات [موجود در منطقه] به‌دست می‌دهد. در نظرسنجی امسال این موسسه، زمانی که از پاسخ‌دهندگان این پرسش مطرح شد که اگر آسه‌آن مجبور به انتخاب بین ایالات متحده و چین شود کدام یک را با دید انتخاب کند، اکثریت چین را برگزیدند. از زمان شروع این نظرسنجی در سال ۲۰۲۰، این اولین باری بود که چین در پاسخ به این پرسش، انتخاب می‌شد. این کاهش حمایت از ایالات متحده ریزگ خطر را در واشنگتن به صدا درآورد، زیرا واشنگتن چین را رقیب اصلی خود می‌داند و منطقه هند-آرام را نیز جبهه‌ای حیاتی برای خود تعریف کرده است. آسیای جنوب شرقی در قلب جغرافیایی این منطقه وسیع و پویا قرار دارد. در این منطقه، دو متحد ایالات متحده (فیلیپین و تایلند) و چندین شریک مهم این کشور حضور دارند. اهداف ایالات متحده در منطقه هند-آرام به دلیل پیش‌گرفتن چین مختل شده است. فیلیپین و سنگاپور- کشورهای که ایالات متحده در آنها دارای پایگاه نظامی است- در صورت درگیری آشکار بین چین و ایالات متحده اهمیت ویژه‌ای خواهند داشت. اما در کنار جنگ، نفوذ فزاینده چین در آسیای جنوب شرقی توانایی آمریکا را برای تعامل دو جانبه و چند جانبه دارای تأثیرات راهبردی کاهش می‌دهد. بسیاری از کشورهای آسیای جنوب شرقی لیبرال دموکراسی نیستند و دولت‌های آنها نیز لزوماً سیاست‌های خارجی را اجزائی کنند که منعکس کننده خواست افکار عمومی کشورشان باشد. اما گروهی که در نظرسنجی موسسه یوسف اسحاق مورد بررسی قرار گرفتند، مشتعل بر مقامات دولتی بودند حتی دموکراسی‌های غیر لیبرال هم اکنون برای پاسخ‌گویی و توجه به دیدگاه‌های شهروندان خود تحت فشارند.

البته در سال‌های اخیر، ایالات متحده موفقیت‌هایی را در جنوب شرقی آسیا داشته است. دولت جو بایدن، رئیس‌جمهور ایالات متحده روابط خود را به ویژه با فیلیپین تقویت کرده و در سال ۲۰۲۳ نیز موفق شد امکان دسترسی به چهار پایگاه نظامی این کشور را کسب کند. ویتنام نیز در پاسخ به تعامل دیپلماتیک سطح بالای خود با آمریکا که در سپتامبر سال گذشته با سفر بایدن به هانوی به اوج خود رسید، روابط خود را با واشنگتن در سپتامبر گذشته با دو پله صعود به «مشارکت جامع راهبردی» ارتقا داد- اگرچه مشخص نیست که این اتفاق تا چه حد به افزایش همکاری در زمینه‌های دفاعی و امنیتی و تعمیق روابط اقتصادی خواهد انجامید.

با این حال در بسیاری از کشورهای دیگر آسیای جنوب شرقی، ایالات متحده عملکرد ضعیف‌تری داشته است. در نظرسنجی سال ۲۰۲۰- اولین سالی که موسسه یوسف اسحاق از پاسخ‌دهندگان پرسید: «اگر آسه‌آن مجبور شود خود را فقط با یکی از دو رقیب راهبردی چین یا آمریکا همسو کند، کدام یک را باید انتخاب کند؟» ۵۰۶۳ درصد ایالات متحده را انتخاب کردند. در حالی که انتخاب ۴۹٫۸ درصد چین بود. در سال ۲۰۲۳ هم ۶۱ درصد از پاسخ‌دهندگان ایالات متحده و ۳۹ درصد چین را انتخاب کرده بودند؛ اگرچه درصد متعلق به ایالات متحده در پرونی، اندونزی، لائوس، مالتی و تایلند کمتر از میانگین کلی بود. با این حال در نظرسنجی سال ۲۰۲۲، چین از آمریکا پیشی گرفت؛ به‌گونه‌ای که ۵۰٫۵ درصد از پاسخ‌دهندگان چین و ۴۹٫۵ درصد ایالات متحده را انتخاب کردند.

تجزیه و تحلیل نتایج نظرسنجی امسال به تفکیک کشورها نشان می‌دهد در مقایسه با نظرسنجی سال ۲۰۲۳، ایالات متحده در لائوس (۳۰ درصد)، مالتی (۲۰ درصد)، اندونزی (۲۰ درصد) کامبوج (۱۸ درصد) و پرونی (۱۵ درصد) بیشترین کاهش را تجربه کرده است. واشنگتن در میانمار و تایلند نیز جایگاه قبلی خود را از دست داده است. (به ترتیب ۱۰ و ۹ درصد کاهش) البته ایالات متحده همچنان در فیلیپین (۸۳ درصد) و ویتنام (۷۹ درصد) و سنگاپور (۶۲ درصد)، میانمار (۵۸ درصد) و کامبوج (۵۵ درصد) از حمایتی بسیار بالا و در سنگاپور (۶۲ درصد) از یک پشتیبانی مستحکم برخوردار است. اما تنها در سه کشور ترجیح پاسخ‌دهندگان برای همسویی با ایالات متحده نسبت به چین از سال ۲۰۲۳ افزایش یافته - فیلیپین، سنگاپور و ویتنام - و این افزایش‌ها نیز اندک بوده است. با توجه به چهار رقیب سوال مطرح شده، کاهش محبوبیت ایالات متحده همیشه به معنای افزایش محبوبیت چین است. به عبارت دیگر پاسخ‌دهندگان، از جمله مقامات دولتی در بسیاری از کشورهای آسیای جنوب شرقی، یکی از دو متحد ایالات متحده (تایلند) و دو شریک از چهار شرکی که راهبردی هند-آرام ایالات متحده به دنبال برقراری روابط قوی‌تر با آنهاست (اندونزی و مالتی)، اظهار داشته‌اند که اگر مجبور شوند تنها با یکی از رقبای راهبردی همسو شوند، چین - و نه آمریکا- را انتخاب خواهند کرد. چشم‌گیرترین کاهش برای محبوبیت ایالات متحده در کشورهای دارای اکثریت مسلمان رخ داده است. نظرسنجی سال ۲۰۲۴ نشان می‌دهد شاهد تحکیم احساسات [ضد آمریکایی] در مقایسه با سال ۲۰۲۳ هستیم. ۷۵ درصد از مالتی‌ها، ۷۳ درصد از اندونزی‌ها، ۷۰ درصد از پاسخ‌دهندگان پرونیایی‌ها اظهار داشتند که همسویی با چین برای ایالات متحده ترجیح می‌دهند؛ در حالی که این رقم در سال ۲۰۲۳ به ترتیب ۵۵، ۵۴ و ۵۵ درصد بود. در این نظرسنجی از پاسخ‌دهندگان درباره چرایی انتخاب شان سوال نشده بود اما نکته جالب آنجاست زمانی که از آنها در یک پرسش دیگر خواسته شد سه نگرانی اصلی ژئوپلیتیکی خود را انتخاب کنند، تقریباً نیمی مناقشه اسرائیل و حماس را در بالاترین رتبه قرار دادند؛ یعنی بالاتر از ۲۰ درصدی که اختلاف جغرافیایی نزدیک‌تر یا چین بر سر دریای چین جنوبی را بالاترین دغدغه خود می‌دانستند. حمایت قوی ایالات متحده از اسرائیل احتمالاً کفه ترازو را به نفع چین سنگین کرده است. افرادی که در هر سه کشور دارای اکثریت مسلمان مورد بررسی قرار گرفتند، درگیری رژیم صهیونیستی و حماس را به عنوان نگرانی اصلی ژئوپلیتیکی خود انتخاب کردند: ۸۳ درصد از پاسخ‌دهندگان، ۷۹ درصد از پرونی‌ها و ۷۵ درصد از اندونزی‌ها. در سنگاپور هم که دارای اقلیت قابل توجه مالایی-مسلمان (۱۵ درصد جمعیت) است، مناقشه رژیم صهیونیستی و حماس به عنوان دغدغه اصلی ژئوپلیتیکی خود انتخاب شد و ۵۸ درصد از پاسخ‌دهندگان نیز در این کشور این گزینه را به عنوان نگرانی اصلی خود انتخاب کردند.

یافته‌های این نظرسنجی باگفت‌وگوهای اخیر انجام‌شده از سوی من در منطقه آسیای جنوب شرقی مطابقت دارد. دیپلمات‌های اندونزیایی که با آنها صحبت کردم، موضع ایالات متحده در قبال جنگ غزوا به شدت مورد انتقاد قرار دادند. یک دیپلمات ارشد مالزیایی نیز به صراحت اعلام کرد «ما چین را به خاطر غزه انتخاب خواهیم کرد». در گفت‌وگویی جداگانه، یک مقام بلندپایه مالزی اظهار داشت که اگرچه مالزی مدت‌هاست سیاست خارجی غیرمتهد را دنبال کرده و از سیاست آمریکا در خاورمیانه انتقاد می‌کند، اما شدت خشم در این کشور نسبت به رژیم صهیونیستی و ایالات متحده افزایش یافته است. بسیاری از مالتی‌هایی که این نظرسنجی را تکمیل کردند، اظهار داشتند که چین نگرانی‌ها را در حالی است که در مقابل با نگاه مطلوبی به چین نگریسته می‌شود. این واقعیت هم که پاسخ‌دهندگان کامبوجی همسویی با ایالات متحده را ترجیح می‌دهند- حتی اگر این ترجیح از سال ۲۰۲۲ به میزان ۱۸ درصد تضعیف شده باشد- با توجه به اینکه دولت کامبوج شدیداً طرفدار چین به شمار می‌رود احتمالاً شگفت‌انگیز به نظر برسد. مردم عادی کامبوج در دیداری که در ماه مارس از این کشور داشتم،

اظهار داشتند که برای حمایت ایالات متحده از دموکراسی ارزش قائلند. با این حال، حتی کسانی که به شدت از آمریکا صحبت می‌کردند، نمی‌توانستند به جز حمایت واشنگتن از گروه‌های جامعه مدنی آمریکا به کمک‌های خاصی که این کشور به کامبوج کرده بود، اشاره‌ای کنند. در ژوئن گذشته، استسین وزیر دفاع ایالات متحده از پنوم پن اپنخنت کامبوج [بازدید کرد تا فرصت‌های تقویت روابط دفاعی دو کشور را بررسی کند اما این تلاش برای تقویت روابط کامبوج از تعاملات پکن با این کشور بسیار عقب افتاده است. گزارش‌های موجود نشان می‌دهد در سال ۲۰۱۹، کامبوج برای اعطای دسترسی انحصاری ارتش چین به پایگاه دریایی «ریم» در سواحل خلیج تایلند قراردادی را با پکن منعقد و مزایای راهبردی و لجستیکی برای چین فراهم کرد- البته پنوم پن و پکن هر دو استفاده چین از این پایگاه را برای اهداف نظامی رد کرده‌اند. چین همچنین نقش بسیار بزرگی در اقتصاد کامبوج ایفا می‌کند. براساس گزارش شورای توسعه کامبوج-یک سازمان دولتی که مسئول ترویج و تسهیل سرمایه‌گذاری در این کشور است- سرمایه‌گذاری چین در ماه مه تقریباً ۵۰ درصد از کل تأمین مالی کامبوج را تشکیل می‌دهد؛ این در حالی است که این میزان برای ایالات متحده کمتر از یک درصد است. در ماه اوت، کامبوج ساخت یک کانال ۱٫۷ میلیارد دلاری را که بودجه آن از سوی چین تأمین شده و پنوم پن را به خلیج تایلند متصل می‌کند آغاز کرد. اگرچه واشنگتن ممکن است بر طبل روابط ارتقا یافته خود با ویتنام بکوبد اما چین از سال ۲۰۰۸ از همین سطح مشارکت برخوردار بوده است. سه ماه پس از ارتقای روابط ایالات متحده با ویتنام هانوی به سمت ارتقای بیشتر روابط راهبردی خود با چین حرکت کرد. دو طرف اعتقاد ۳۶ قرارداد همکاری جدید را با یکدیگر اعلام کردند و بیانیه مشترکی نیز درباره روابط دیپلماتیک دو طرف صادر شد که به فرمول مورد نظر چین پایبند بود؛ یعنی چین و ویتنام یک «جامعه دارای سرنوشت مشترک» را تشکیل می‌دهند. عبارتی که هانوی برای سال‌ها با توجیه به نگرانی‌های موجود درباره اتهامات موجود و اینکه ممکن است اقدامی در حمایت از چین تفسیر شود، از استفاده از آن خودداری کرده بود. رسانه‌های غربی اغلب گزارش‌هایی درباره تله بدهی مرتبط با ابتکار کمربند-جاده چین منتشر می‌کنند. اما پروژه‌های ابتکار کمربند-جاده در آسیای جنوب شرقی به دلیل پتانسیل رشد و توسعه‌ای که به کشور دریافت‌کننده ارائه می‌دهند، عموماً مورد استقبال قرار می‌گیرند. یکی از دیپلمات‌های بلندپایه منطقه چین والگویی برای به دست آوردن «قلب‌ها و ذهن‌ها» معرفی کرد. من در ژانویه سفری به لائوس داشتم؛ جایی که نشست وزرای خارجه آسه‌آن در لوانگ پرابانگ، مرکز فرهنگی و معنوی این کشور در حال برگزاری بود. هیچ نشانه‌ای از رقابت برای کسب نفوذ بین چین و ایالات متحده وجود نداشت. نفوذ چین به تنهایی زندگی روزمره مردم را فرا گرفته بود. ساکنان لوانگ پرابانگ از تقویت کسب وکارهای محلی از آوریل ۲۰۲۳، یعنی زمانی که راه‌آهن مربوط به ابتکار کمربند-جاده که از داخل این شهر عبور کرده و لائوس را به چین متصل می‌کند، به‌طور کامل شروع به فعالیت کرد، با ادبیاتی مثبت صحبت می‌کردند. یک مدیر هتل لائوسی که قبلاً به عنوان کارمند شرکت راه‌آهن لائوس-چین-که بیشتر سهام آن چینی است- به مسافران کمک می‌کرد، اظهار داشت چگونه برخی از مسافران در بدو ورود به قطار کفش‌های خود را درآورده و روی سکو رها کردند. برای بسیاری از روستاییان لائوس این اولین باری بود که سوار قطار می‌شدند. اما این حکایت دوست‌داشتنی نکته عمیق‌تری را نیز آشکار می‌کند: در آسیا معمولاً قبل از ورود به «خانه»، کفش‌های خود را درمی‌آورند؛ [امری که نشان می‌دهد] لائوسی‌ها به‌وضوح راه‌آهن ساخت چین احساس راحتی می‌کردند.

هزینه پنهان

نفوذ فزاینده چین در آسیای جنوب شرقی توانایی ایالات متحده را برای تعامل دو جانبه و چند جانبه در منطقه تقلیل داده و دارای پیامدهای راهبردی است. بازترسین نمونه، ویکرد محتاطانه آسه‌آن در قبال دریای چین جنوبی است. علی‌رغم اقدامات تهاجمی فزاینده پکن در منطقه اقتصادی انحصاری فیلیپین در سال گذشته، این سازمان هیچ بیانیه انتقادی با ذکر نام چین صادر نکرده است.

اما ضرری که ایالات متحده در این منطقه تجربه کرده است، به موقعیت این کشور در سایر نقاط نیز لطمه می‌زند- چه در جلب حمایت برای محکومیت تهاجم روسیه به اوکراین و چه برای سیاست‌های این کشور در خاورمیانه-. ادراک درباره منافع ملی موضع هر کشوری را در قبال تمامی مسائل تعیین می‌کند؛ اما برخورداری از جایگاهی خوب در نزد کشورهای آسیای جنوب شرقی به واشنگتن کمک می‌کند تا این کشورها را متقاعد کند که جزا اتخاذ یک موضع خاص ممکن است به نفع آنها باشد. درخواست‌های واشنگتن برای پاسخ جهانی قوی‌تر به

نقض آشکار قوانین بین‌الملل از سوی روسیه-که منافع همه کشورها را تضعیف می‌کند- عمداً در آسیای جنوب شرقی گوش شنوایی نیافته است. در همین حال، بسیاری در آسیای جنوب شرقی سخنان روسیه یا چین را درباره جنگ تکرار می‌کنند. تصورات موجود مبنی بر اینکه ایالات متحده استانداردهای دوگانه در سیاست خارجی خود و منافع شخصی درباره چین دارد، توانایی این کشور را برای جلب حمایت بیشتر تضعیف کرده است. وقتی بسیاری اکنون در آسیای جنوب شرقی به ایالات متحده نگاه می‌کنند، کشوری را می‌بینند که در داخل ناآرام است و در خارج نیز دستور کاری را که آف‌شکارا و «برهنه» به نفع خود است، دنبال می‌کند.

برای به دست آوردن مجدد حمایت از خود در جنوب شرقی آسیا، ایالات متحده باید از اغراق درباره همگرایی با شرکای آسیایی خود خودداری کند. تأکید بر روایت همگرایی در بهترین حالت حاکی از آن است که واشنگتن از موقعیت رو به افول خود در آسیای جنوب شرقی آگاهی ندارد و در بدترین حالت نیز نادیده گرفتن آسیای جنوب شرقی در سیاست خارجی ایالات متحده را نشان می‌دهد. واشنگتن همچنین باید بپذیرد اگرچه دولت‌های آسیای جنوب شرقی، به ویژه آنهایی که بر سر دعاهای ارضی و دریایی با چین رقابت دارند، ممکن است اقدامات پکن در دریای چین جنوبی را نکوهش کنند، اما این اختلافات مساوی با کل روابط آنها با چین نیست. این موضوع حتی در مورد فیلیپین نیز صادق است؛ به علاوه، پکن هنوز می‌تواند با رفتار بهتر در دریای چین جنوبی، انجام تعهدات خود ذیل ابتکار کمربند-جاده با پیشنهاد انجام سرمایه‌گذاری‌های دیگر، واکنش‌های مانیل را تعدیل کند.

واشنگتن باید تعاملات اقتصادی خود را با این منطقه افزایش دهد؛ برای کشورهای جنوب شرقی آسیا، اقتصاد امنیت است. در نظرسنجی موسسه یوسف اسحاق ایالات متحده هم‌چنین باید به «بانه‌زترین قدرت اقتصادی» در آسیای جنوب شرقی کسب؟ تقریباً ۶۰ درصد از پاسخ‌دهندگان چین و تنها ۱۴ درصد ایالات متحده را انتخاب کردند. گسترش فعالیت اقتصادی، از جمله تجارت و سرمایه‌گذاری بیشتر، باید در ضمیمه سفر اخیر وزیر دفاع ایالات متحده به کامبوج باشد. هون مانه، نخست‌وزیر کامبوج که سال گذشته جانشین پدر خود، هون سن، شده است، فارغ‌التحصیل وست پوینت بود و به زبان انگلیسی مسلط است. واشنگتن این فرصت را دارد که یک دهه روابط تیره را پایان دهد و از این پیوند‌های برای تعامل راهبردی با پنوم پن در جهت مقابله با نفوذ سریع چین در کامبوج استفاده کند.

ایالات متحده هم‌چنین باید به تسهیل‌سازی واکنش به آن دسته از اقدامات چین که به وضوح منافع امنیت ملی ایالات متحده را تضعیف کرده یا نقض فاحش قوانین بین‌المللی به شمار می‌رود، تمرکز کند. در هر صورت، واشنگتن باید بتواند به وضوح پاسخ‌های خود را توجیه و آنها را متناسب با تعطلی‌های چین تنظیم کند. برای بسیاری در آسیای جنوب شرقی درک اینکه چرا ملامت اعمال تعوئه صد درصدی بر خود‌روهای برقی وارداتی از چین به دلایل مربوط به امنیت ملی ضرورت دارد، دشوار است. پایتخت‌های آسیای جنوب شرقی نگران تقابل گرایی غیر ضروری ایالات متحده و ایجاد درگیری بین ایالات متحده و چین یا وارد آمدن ضربات بیشتر به نظم اقتصادی فعلی‌اند؛ نظم اقتصادی‌ای که برای آنها مفید بوده است. ایالات متحده خواستار آن است تا با ارائه عادلانه اطلاعات نادرست از سوی چین مقابله کند؛ اما تلاش‌ها برای انجام این کار مستلزم توجه به دلایل ریشه‌ای که سبب پذیرش این اطلاعات می‌شود، است. چین آمریکا را به عنوان یک «جنگ طلب هوس باز» در غزه معرفی کرده. بسیاری از اهالی آسیای جنوب شرقی، از جمله غیرمسلمانان، که اخیراً با آنها صحبت کرده‌ام، گفتند که این گزاره درباره آنها نیز صادق است. با این حال، اگر واکنش خود واشنگتن به بحران غزه که طی آن از بدترین اقدامات افراطی رژیم صهیونیستی حمایت کرده یا حداقل تلویحاً آنها را تأیید کرده است نبود چنین تصویری هرگز به وجود نمی‌آمد.

به دست آوردن مجدد جایگاه از دست‌رفته ایالات متحده در جنوب شرقی آسیا، یک نبرد دشوار خواهد بود. کشورهای آسیای جنوب شرقی به «وسط بازی» بین ایالات متحده و چین ادامه خواهند داد، اما چالش پیش روی واشنگتن تبدیل تمایل مداوم آنها به تعامل با ایالات متحده در جهت دستاوردهای راهبردی خواهد بود. با توجه به اهمیت بحث، واشنگتن باید در این مسیر تلاش کند. علاوه بر این، مشکل ایالات متحده در آسیا تنها متعلق به این کشور نیست. احتمالاً سه اگر آسیای جنوب شرقی اجازه دهد که روابطش با ایالات متحده از بین برود، چتر امنیتی‌ای که ایالات متحده فراهم کرده، صلح و رفاه منطقه را به ارمغان آورد است. بدون حضور قوی ایالات متحده، گزینه‌های راهبردی پیش روی این منطقه کاهش یافته و چندان قادر نخواهد بود تا خواستار کشتگری مطلوب‌تری از سوی چین شود.

شرکت تعاونی مصرف کارکنان سازمان مرکزی دانشگاه آزاد اسلامی

شرکت تعاونی به شماره ثبت ۷۸۴۶۹

تاریخ انتشار آگهی: ۱۳۰۳/۰۶/۲۷

بدینوسیله از کلیه اعضای محترم شرکت تعاونی دعوت می‌شود تا در مجمع عادی به‌طور فوق‌العاده نوبت دوم که راس ساعت ۱۵:۳۰ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۷/۱۰ در محل واقع در تهران- انتهای ستاری- بعد از میدان دانشگاه –سازمان مرکزی دانشگاه آزاد- بلوک ۲- نمازخانه سازمان مرکزی تشکیل می‌گردد حضور به هم رسانند.

۱: کاندیدای تصدی بازرسین و کسری علی‌البدل هیات رئیسه بایستی ظرف مدت ۵ روز از انتشار آگهی نوبت دوم جهت ثبت نام به دفتر شرکت تعاونی مراجعه نمایند.

۲: در صورتی‌که هریک از اعضا نتوانند در مجمع عمومی فوق حضور یابند می‌توانند استفاده از حق خود را برای حضور و اعمال رای در مجمع عمومی به یک نماینده تام‌الاختیار واگذار نمایند. تعداد آرای وکالتی هر عضو حداکثر سه رای و هر شخص غیر عضو تنها یک رای خواهد بود. لازم به ذکر است تأیید نماینده تام‌الاختیار با بازرس و احدی از اعضای هیات مدیره تعاونی خواهد بود. بدین منظور عضو متقاضی اعطای نمایندگی بایستی حداکثر تا یک روز قبل از مجمع به همراه نماینده خود و با در دست داشتن مدرک موید عضویت در تعاونی و کارت شناسایی معتبر در محل دفتر شرکت تعاونی

فرهنگ‌یگان

جهان‌شهر

سه‌شنبه ۲۷ شهریور ۱۴۰۳

شماره ۴۲۳۰

FARHIKHTEGANDAILY.COM

FARHIKHTEGANONLINE

صدای نخبگان، نگاه جوانان FARHIKHTEGAN

WWW.FDN.IR روزنامه فرهیختگان

farhikhteganonline

فرهنگ‌یگان

۱۵

مدرسه عالی مهارتی
رسانه‌ای فرهیختگان

۰۹۱۰۶۵۳۳۵

Farhikhtegan_school

مجری انصاری تبلیغات
دانشگاه آزاد اسلامی

کانون تبلیغاتی
سیهر جوان

۰۹۳۹۸۸۸۶۹۹

آگهی تغییرات شرکت سهامی خاص مهندسی سازه کیفیت پایدار به شناسه ملی ۱۰۱۰۲۹۸۹۶۲۱ و به شماره ثبت ۲۵۸۸۰۵ به استناد صورتجلسه هیات مدیره مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۲۲ تصمصمات ذیل اتخاذ شد آقای دامون شعبانی به شماره ملی ۰۰۶۳۲۵۰۲۶۸ به سمت عضو اصلی هیات مدیره تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۲ آقای محمد چمنی به شماره ملی ۴۴۳۲۲۸۶۲۸۸ به سمت رئیس هیات مدیره تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۲ آقای محمد چمنی به شماره ملی ۴۴۳۲۴۵۲۵۷۹ به سمت نایب رئیس هیات مدیره تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۲ انتخاب گردیدند.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره ثبت شرکت‌ها و موسسات غیرتجاری تهران (۱۷۸۹۴۳)

آگهی تغییرات شرکت سهامی خاص مهندسی سازه کیفیت پایدار به شناسه ملی ۱۰۱۰۲۹۸۹۶۲۱ و به شماره ثبت ۲۵۸۸۰۵ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۲۲ تصمصمات ذیل اتخاذ شد آقای دامون شعبانی به شماره ملی ۰۰۶۳۲۵۰۲۶۸ به سمت عضو اصلی هیات مدیره تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۲ آقای محمد چمنی به شماره ملی ۴۴۳۲۴۵۲۵۷۹ به سمت عضو اصلی هیات مدیره تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۲ انتخاب گردیدند آقای رضا صادقی به شماره ملی ۰۰۶۶۶۳۰۳۰۸ به سمت بازرس علی‌البدل تا پایان سال مالی آقای کیهان کلیانی به شماره ملی ۰۰۷۸۳۵۱۹۲ به سمت بازرس اصلی تا پایان سال مالی انتخاب گردیدند.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره ثبت شرکت‌ها و موسسات غیرتجاری تهران (۱۷۸۹۴۳)